

52:1 uyan, uyan: Sürgünler Tanrı'yı uyanmaya ve onlar için girişimde bulunmaya çağırılmışlardı (51:9). Şimdi Tanrı onlara bir kişiye seslenir gibi «uyan» diyerek seslendi. İsrail Tanrı'nın saptadığı onura uygun bir biçimde hareket etmeliydi. Bir birey olarak beş koşulu yerine getirmeye çağırıldı:

1. Gücünü giymeye
2. Güzel giysisini giymeye
3. Üzerindeki tozu silmeye
4. Kalkıp tahta oturmaya
5. Boynundaki bağdan kurtulmaya

Tanrı insanlara yardım etmeye hazırdır. Ne var ki, aynı zamanda onlardan da emek göstermelerini bekler. «Dileyin, size verilecektir. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın, size açılacaktır» (Matta 7:7). O vermeye hazırdır, ama verileni O'ndan almak için bireyin elini uzatmasını koşul koyar. Örneğin,

1. Tanrı'nın sunduğu sonsuz yaşama insanın sarılması gerekir (1. Timoteos 6:12).
2. Tanrı İsrailiiler'i 'Mısır'dan özgür kıldı. Ne var ki, vaat edilen Kenan bölgesini savaşarak elde etmeliydiler (Tekvin 15:13,16; Levililer 18:24; Yeşu 8:1-29, v.s.).
3. Tanrı sürgünleri 'Babil'den özgür kılacaktı. Ne var ki, kurtulanlar, Babilde'ki mallarını mülklerini ve rahat yaşamlarını bırakmaya, tehlikeli bir yolculuğa koyulmaya ve Yerusaleml'e döndüklerinde zor koşullar altında yaşamaya hazır olmalıydılar (Ezra 8:31).

Tanrı'nın armağanlarına ortak olmak için verilmesi gereken emek, inanlığın gücünü artırır, daha ağır sorumlulukları yüklenmesini olanaklı kılar (Matta 25:21,23; Luka 19:17,26).

Sürgünler bezginlikten, uyuşukluktan, gevşek davranmaktan uyanırlar. İç sıkıntısı ve karamsarlığı reddetsinler. Ruhsal dengesizliği ve tanrısal gerçekleri kavrayamama durumunu kabul etmesinler. Ümitsizliği belirten bu etkenler, Tanrı'yı tanıyanların gücünü ve güzelliğini azaltır. Onların yaşamlarında bunların hiç izi bile bulunmasın! Bu belirtiler bir Mesih inanışının düşüncelerini ve tutumunu da anlatıyorsa, o da uyanın! Uyanma eylemini şöyle gerçekleştirecektir:

1. Günahını itiraf ederek ondan arındırılın (1:18; 55:6,7).
2. Kutsal bir yaşam sürdürmek için ruhsal güçle donatılın (Romalılar 12:1-14:14; Efesliler 4:17-6:20; Koloseliler 3:5-4:6).

ey Sion: Sion, sürgünden özgür kılınan bir kadın olarak görünür (52:2, «Sion'un sürgün kızı»). Tozda çömelmiş, boynundan bağlanmış olması onun alçaltılmışlığını vurgular.

1. Tanrı sıkıntıda bulunanlardan uzak değildir.
 - a. Her tür sıkıntı, ayrı ayrı açılardan Tanrı'nın varlığını, sevgisini, tasarısını açıklar.
 - 1). Felaketler --cinayet, katliam, savaş, kaza
 - 2). Doğal yıkım -- deprem, fırtına, çığ
 - 3). Hastalık, sakatlık, ölüm
 - 4). İnsanlar arasındaki bozuk ilişkiler
 - 5). Yoksulluk, iş alanlarındaki aksilikler

¹Eklere Kutsal Kitap'ta Adları Geçen Önemli Yerler kaynağından alınan notlara da bakın.

- b. Sıkıntıda bulunan kişi, inancını söndürerek ve çıkar yolu kendi başına bulmaya çalışarak Tanrı'ya sırt çevirme tehlikesindedir.
- c. Acı olayların da kişinin başına gelmesi, Tanrı'nın eksiksiz sevgisinin eksiksiz olarak gözükmesi için bir olanaktır. Tanrı acı olayları bir kişiyi yumuşatmak, alçaltmak, doğrulukta eğitmek için kullanmak ister. Örneğin:
 - 1). Davut (2. Samuel 12:9-14,16,17,19,23).
 - 2). Manasse (2. Tarihler 33:11-13).
 - 3). İsrail
2. Tanrı sıkıntıların sayısı ve ağırlığını sınırlar (54:8; 1. Korintliler 10:13; 2. Korintliler 4:17).
3. Tanrı Kendisine güvenenler için acıların oluşturduğu yorgunluğu, ümitsizliği, yaraları, yıkımları iyiye çevirir (Eyup 42:10-17; Romalılar 8:28). Kurtarıcı her şeyi Yeni Yapan'dır. Tanrı olanaksız durumlardan ümitleri aşan olumlu sonuçlar ortaya çıkarmaktan hoşlanır.
 - a. İsrail'in Kenan bölgesine dönmesi süslü bir dille betimlenir (40:9-11; 44:23; 49:12,13; Yoel 3:16-18; Tsefanya 3:14-15,17; Zekarya 8:3-8). Bu, Tanrı'nın sevincinin son derece büyük olduğunu belirtir.
 - b. Tanrı, günahından O'na dönen kişiye sevinir (Luka 15:10).
 - c. Tanrı'nın niteliklerini yansıtan kişi, doğru olmayan durumları ve ilişkileri düzeltmekten, insanların Tanrı'yla ve başkalarıyla barışmalarına yardım etmekten, insanları yeni bir başlangıç yapmaya yüreklendirmekten sevinç duyar.
4. İnsanlar Tanrı'nın kendilerine sunduğu yenilenme olanaklarını sevinerek kabul etmelidir (Yuhanna 10:27,28; İbraniler 3:7,8,15; 4:7; Vahiy 3:20). Ne yazık ki, Tanrı'nın sunusu sık sık geri çevrilir (28:12; 30:15; Yeremya 29:19; Matta 23:37; Haberciler'in İşleri 28:27).

kuvvetini giy: Nehemya, «Rab sevinci, kuvvetiniz odur» der (Nehemya 8:10). İsrail sürgünde çökülmüş, ezilmişti. Güçsüzlükle zincirlenmişti. Çaresizliğe boyun eğmişti. Bunun için Tanrı iki kez «Uyan, uyan» diye onu çağırarak durumundaydı. Tanrı İsrail'e yeni yaşam vererek onu diriltmek istiyordu. Ne denli çok güçsüzlüğe alıştıysa da, şimdi güç kaynağından yaşatılacaktı. Sunulan güç kullanılmamış olarak kalsaydı ne yazık olurdu.

Bodrum katındaki bürom yer altında olduğu için pek karanlıktır. Bir gün uzun floresan lambayı yakmaya çalıştığımda yanmadı. Yalnızca her iki ucunda iki santimlik parlamalar gözüktüyordu. Işığı yakmamla yakmamam arasında hiç fark yoktu. Işık yok muydu? Birazcık vardı, ama karanlık üzerinde hiçbir etkisi yoktu. Eğer böyle yanmayı sürdürseydi elektrik parasına yazık olurdu. Üzülerek düşündüm, Mesih inanlılarının da o denli etkili gizilgüçleri var ki, dünya altüst olabilir. Ne var ki, sahip oldukları gizilgücün minicik bir parçasından yararlanmaktalar. Bir metrelik ışık verecekleri yerde dört santimlik, gölgeyle karışık hafif bir ışıdamayla yetinirler. Bu acıklı bir durum, değil mi? «Doğruluğa ayılın ve günahla oynamayın» (1. Korintliler 15:34).

Doğal kişi günahı nedeniyle Tanrı önünde güçsüzdür. Ama aynı kişi, İsa Mesih'i kişisel Kurtarıcısı olarak kabul ettikten sonra Tanrı'nın ona sağladığı güç ve bilgelikle günahı yener ve Tanrı'nın istemine uyum sağlar (Romalılar 6:4-6). Mesih inanlısı günahı yenme gücünü kullansın (Titus 1:16).

1. Dayanıklılığını arttırsın...
 - a. Gerçekte (Romalılar 12:2; 2. Korintliler 10:5; Efesliler 4:14-15; Filipililer 1:27)
 - b. Günahı yenerek kutsallıkta (1. Korintliler 6:12; 10:23; Galatyalılar 5:1,13; Filipililer 1:10)

2. Bol ürün vermek için İsa Mesih'le doğru ilişkiyi sürdürsün (Yuhanna 15:5,8,16)...
 - a. Ruhsal beslenmeyle (Matta 4:4; Luka 4:4; Yuhanna 6:26,27; İbraniler 5:13,14)
 - b. Ruhsal egzersizle (2. Timoteos 2:3-5,22; 4:2,5,7)
 - c. Her konuda Tanrı'nın istemini aramakla (40:13)

güzel: Tanrı açısından güzel ve güzel olmayan giysiler vardır! Tanrı yaşamın her bir ayrıntısına dikkat eder.

güzel esvabını giy: Sion uzun yıllar sürgünde bulunacaktı (51:17-20). Ne var ki, kölelik dönemi bitince Sion yaşadığı rahatı yansıtan giysiler giymeye çağrılır. Bundan ders alarak Mesih inancını taşıdığı giysiyle de Tanrı önündeki konumunu yansıtmalıdır (Eyup 29:14; Mezmur 132:9; Yeşaya 61:10). Giyim için bütçesi ne denli az ya da çok olursa olsun, herkes giysisinin temiz, onarılmış ve ahlaksal olarak uygun olmasına dikkat edebilir. Kişinin görünüşü onun niteliklerini ve tutumunu yansıtır, inandığı Kurtarıcı'yla ilgili bir bildiri açıklar. Mesih inancını giyim konusunu önemsemezse, tanıklığında eksiklik olur (Matta 22:11-13).

Yas tutanlara bir giyim, kutlayanlara ayrı bir giyim uygun olduğu gibi ruhsal yaşama uygun da bir giysi vardır (Vahiy 3:4,5; 6:11; 7:9,13,14; 19:8,14). Beyaz, ince keten giysi şunları simgeler:

1. Kuzu'nun kanıyla günahlarından arındırılmış olanları,
2. Ruhsal yengileri kazananları ve
3. Kutsal yaşamlıların adaletli işlerini

Mesih inancını ruhsal giysisiyle giyinmeli, Mesih'teki yüce konumunu yansıtan niteliklerle kuşanmalıdır. Başkahn Harun'un özel giysiler giydiği gibi Tanrı'ya sürekli hizmet eden «seçilmiş kuşak, soylu rahipler, kutsal ulus» olan Mesih inancını da (1. Petrus 2:9) ...

1. Kurtuluş giysisiyle örtülür (61:10; Zekarya 3:3-5; Luka 8:35; Vahiy 3:18).
2. İsa Mesih'le kuşanır (Romalılar 13:14; Galatyalılar 3:27).
3. İsa Mesih'te armağan edilen yeni yaşamı giyer, doğruluk kaftanıyla örtülür (Romalılar 13:12; Efesliler 4:24; 6:11; Koloseliler 3:10,12,14; 1. Petrus 5:5). Bu öyle bir doğruluktur ki...
 - a. Günah işlemek için gerekirse eziyet çeker.
 - b. Kişisel yararı olmasa da sözünü tutar.
 - c. Yaşamında kutsal olmayan söz ve eylemlere yer vermediği gibi kötü düşünceye de yer vermez.
 - ç. Kutsal Ruh'u incitmek için gerekirse insanların gücenmelerini göğüsler.
 - d. Gereksinimi olanlara özveriyle yardıma koşar.
4. Giysisini zarar görmekten korumalıdır (Yakup 5:2; 1. Yuhanna 3:3; Vahiy 3:4; 16:15).

mukaddes şehir: (Nehemya 11:1; Vahiy 21:2)

sünnetsiz: «Sünnetsiz» sözcüğü, ruhsal bakımdan Kuzu'nun kanıyla günahları yıkanmamış kişileri anlatır. Tanrı'yı tanımayan uluslar, Yerusalem'i taş yığınına döndürmüş, tapınağı kirletmişlerdi (Mezmur 79:1). İsrail Tanrı'ya bağlı yaşasaydı, düşmanlarının kutsal kente girişiyle karşılaştığı yargıyı görmeyecekti. Ne var ki, Antiokus İ.Ö. 175-163 yıllarındaki egemenliği sırasında sunakta domuz keserek tapınağı kirletti ve Romalılar İ.S. 70 yılında Yerusalem'i yerle bir etti. İsmail'in soyu tapınağı ele geçirdi ve İsrail'e sürekli saldırmaktadır. İsraililer bu saldırılar ve

alçaltmalardan kurtulduğu zaman, yengiyi kutlamaya çağrılır. «Sünnetsiz Sion'a girmeyecek» vaadi, Kutsal Söz'ün son sayfalarında yinelenir (Vahiy 21:27).

murdar adam artık sana girmeyecek: Yerusalem'e döndükten sonra Ezra ve Nehemya bu ilkeyi uygulamaya koyuldular. Aralarında Tanrı'yı tanımayan insanlar gördüklerinde onları kovdular (Ezra 9:1,2; 10:1-4; Nehemya 9:2; 13:3). Ne var ki, bu vaadin daha geniş anlamına bakılırsa, İsa Mesih dünyada egemenliğini kurunca bu peygamberliği her yönüyle tamamlayacaktır (35:8; 60:21; Yoel 3:17; Vahiy 21:27). O çağda uluslardan Yerusalem'e girenlerin yürekleri ve dudakları sünnetsiz olacaktır (Tesniye 10:16; Haberciler'in İşleri 10:15; Koloseliler 2:11).

52:2 tozu silk: Babil'in alçaltılacağını önceden bildiren buyrukla karşılaştırın (47:1). Eski günlerde yasa bürünen kişi üzerine toz serperdi (Eyup 2:12,13).

kalk: İsrail yetmiş yıldır isyan ve söz dinlemezliği nedeniyle sürgünde ağır bir yargıyı taşımak durumunda kalmıştı. Ne var ki, Tanrı insanları «... sürekli azarlamaz, sonsuza dek öfkesini tutmaz. Suçlarımıza göre bize davranmadı ve fesatlarımıza göre bize ödemedi» (Mezmun 103:8-10). Sürgünün belirlenmiş olan zamanı bitecekti. İsraililer'in 70 yıldır ezilmesi sona erecekti. Rab onları dik yürümeye çağırdı. Bu çağrıdan sonra da ezik bir biçimde yürümeyi sürdürselerdi, Tanrı'ya karşı imansızlıklarının ve söz dinlemezliklerinin çok üzücü bir belirtisini daha göstermiş olacaktı.

tahtına otur: Herhangi bir tahta otur değil. Senin için Tanrı'nın hazırladığı tahta otur -- günaha kölelikten özgürlük tahtı, yengi tahtı, esenlik tahtı, onur tahtı. İsrail kendini sürgünden özgür kılacak durumda değildi. Herhangi bir yengi kazanacak, kendini esenliğe kavuşturacak güçte de değildi. Köle durumunda elleri bağlıyken onuru da söz konusu değildi. Sürgün kızı, bu armağanların hiçbirini hak etmedi, ama onu sonsuz sevgiyle seven Tanrı ona acıdı. İsrail üzerinden tozu silkseydi, Tanrı onunla kendi görkemini paylaşırdı. Tanrı İsrail'i davet ediyordu: «Kalk, sana hazırladığım tahta otur.»

İsrail Tanrı'nın hazırladığı tahta oturmasa, ne olacaktı? Taht, sahibini bekleye bekleye boş mu kalacaktı? Tanrı, Mesih inanlılarının toz toprakta sürünmelerini istemediği için onlara hak etmedikleri krallara yaraşır bir taht hazırladı (Efesliler 2:4,5; Vahiy 3:21). Günlük uygulamada o taht acaba boş mu kalacaktır? İnanlıların Tanrı'nın hazırladığı tahta oturmaları gerekirken acaba başka ve daha alçak bir oturağı mı yeğlerler? Mesih inanlısı Tanrı'nın sunduğu hiçbir ayrıcalığı kaçırmayın!

boynundaki bağdan çözü: Ölümden yaşama döndürülmüş Lazar'ı düşünün. Cesedi keten bezlerle sarılıydı. Ama yaşam soluğu bedenini yeniden canlandırınca ölüm kokusuna bürünmüş o sargılardan hemen kurtulmalıydı (Yuhanna 11:43). İsraililer de aynı biçimde «Vay sürgün olan bizlere» biçimindeki tutumundan, çaresizlikten, ümitsizlikten kurtulmalıydı.

Sion kızının bağlanması Yeşaya'yı çok üzdü. Aynı biçimde, Mesih inanlısının günahın bağından çözülmeyişi çok acıdır. Mesih inanlısı, Tanrı'nın çocuğu olarak görevlerini savsaklamadan ve ona tanınan ayrıcalığı yitirmeden dünyanın felsefelerine uygun davranamaz. İsteddiği gibi yaşama izni Mesih inanlısına verilmez. O özgürlük değil, dizginsizliktir (ölçsüzlüktür). İnanlının özgürlüğü, Kutsal Söz'le betimlenir ve Tanrı'nın istemiyle sınırlanır. Mesih inanlısı bu sınırlara uymayan her bağdan kurtulmalıdır. Örneğin,

1. Tanrı Sözü'nü ve inanlıların toplantılarını savsaklamaktan
2. Ruhsal miyopluktan, sorumluluklarını yüklenmemekten
 - a. Bir inanlının kaç yıldır inancın temel ilkelerini kavrayamamış olaması konusunda Tanrı'nın kabul edeceği bir özür olur mu?
 - b. Tanrı'nın müjdesini yaymak için yeterince işçi yokken ve var olan işçiler yükleri altında boğulurken, boş zamanlarını sürekli eğlenceyle geçiren bir inanlı neden sorumluluk yüklenmez?

Mesih inanlısı ne zamana dek iman yaşamındaki gelişmeyi engelleyen boynundaki bağlardan kurtulmaya çalışmayacak?

52:3 hiçe satıldınız: İsrail satılmadı. Geçici bir süre için ödünç olarak Asur'a ve Babil'e verildi (Yeremya 15:13).

para ile kurtarılacak değilsiniz: Koreş bedel almadan İsraililer'i sürgün zincirlerinden çözdü ve onlara oturulacak bir kent hazırladı (45:13). Benzer bir biçimde bedel almadan İsa Mesih kendi kanıyla «günaha satılmış tutsakları» özgür kılar (55:1; Romalılar 7:14; 1. Petrus 1:19), onlar İsa'nın hazırladığı kente yerleştirecekler (Yuhanna 14:1-3). Dünyanın değer sistemine göre en çok tutulan maddeler para, altın ve gümüşdür. Ne var ki, insanoğlunun günahı evreni o denli olumsuz etkiledi ki, oluşturduğu zararı dünyada bulunan hiçbir madde karşılayamaz (1. Petrus 1:18). Bu zararı giderecek olan evrenin dışından gelmeliydi.

52:4 Mısır'a indi: Yahuda Mısır'dan daha yüksek bir yaylada bulunuyordu.

Mısır, Aşur: İsrail'in üç sürgün dönemi vardı:

1. Yusuf'un günlerinde İsrail 70 can olarak Mısır'a gönüllü olarak indi; zamanla köleliğe düşerek yıllarca ezildi (Çıkış 1:13,14).
2. 'Asur kralları Tiglat-pileser (2. Krallar 15:29), Şalmaneser (2. Krallar 17:6) ve Sanherib (2. Krallar 18:13) İsrail'in on oymağını sürgüne gönderdi.
3. Yahuda Babil'e sürüldü (2. Krallar 25:8-11).

Tanrı İsraililer'i Mısır'dan özgür kıldı. Tanrı'nın gücü ve isteği, onları Asur'dan ve Babil'den de özgür kılmak için yeterli olmayacak mıydı? Üstelik dünyanın sonunda halkını Babil'den ve ejderden kurtarmaya yetmeyecek mi (Vahiy 17:1-18:24; 12:13-17; 20:2)?

52:5 Rab diyor: Tanrı Babil'in işlediği suçları yokladı.

1. Babil bedel vermeden İsrail'e sahip çıktı.
2. Babil sürgünde olan İsrail'i ezmek için yetkisini kullandı.
3. Babil Yahve'nin adına sürekli küfrediyordu.

burada Benim ne işim var: Tanrı'nın işi, Babil'in işlediği suçları yoklamak ve İsrail için araya girmekti.

ismime bütün gün durmadan küfredilmekte: Düşmanları İsrail'i yendikleri için İsrail'in Tanrısı'nı yendiklerini sanmışlardı (Hakimler 16:23). Yalancı ilahlarını yücelttikleri zaman Tanrı'ya karşı kendilerini yükseltmiş oldular (Daniel 5:23). Tanrı, İsrail'in doğruluğundan değil, O'nun Kendi kutsal adı uğruna araya girdi (Hezekiel 20:9,14).

52:6 Bundan ötürü: «Bundan ötürü», Babil'in 52:5'te sıralanan suçlarına dikkat çeker.

kavmım ismimi tanıyacak: Tanrı'nın adı Yahve'dir (52:4). İsraililer ya onu duya duya anlamını ve değerini yitirdiler, ya da Babilliler'in küfrettiklerini duya duya Tanrı adının kutsallığını unuttular. Ne var ki, Tanrı er geç Kendini tanıtır, kişiliğini açıklar, gücünü sergiler. O, İsa Mesih'in kişiliğinde geldiği zaman da çoğu kez O'nu Tanrı olarak tanımadı, ama bir gün Tanrı'nın bu adını da her can kabul edecektir (Zekarya 12:10).

1. Tanrı'nın adı neyi bildirir?
 - a. Tanrı'nın adı O'nun varlığını ilan eder: «Ben'im», «Yahve».
 - b. Tanrı'nın adı insanlarla ilişkide bulunduğunu açıklar: «İbrahim, İshak ve Yakup'un Tanrısı».
2. Tanrı adını bilebilmek vahye dayanır. Kafa bilgisi, bilen kişinin yaşamını etkilemeyebilir. Öte yandan, vahyin yetkisini kabul eden kişi, vahyin bildirisine boyun eğer.
3. Tanrı'nın adıyla ilgili bilgi, deneyimli kişilerden alınabilir. Bu ikincil bilgi kaynağı, Tanrı'yı tanımakta yardımcı olabilir.
4. Kişi, Tanrı'yla kişisel ve sonsuz bir ilişkide bulunmak için O'nun adına inanmalıdır (Eyup 42:5,6; Yuhanna 1:12; 20:31; 1. Yuhanna 3:23a; 5:13).

o gün: (63:9)

52:7 müjdecinin ayakları ne güzeldir: Yeşaya'nın dinleyicileri, bu müjdeyi sürgünden döneceklerine ilişkin bir bildiri olarak anlayacaklardı (40:9; 41:27; Nahum 1:15); ve öyleydi de. Ancak bu kadarla sınırlı değildi. Asıl sevindirici haber İsa Mesih'in günah borcunu ödemesi, insanları Tanrı'yla barıştırmasıdır (Luka 2:10,11; Romalılar 10:15). Bu müjde, Mesih İsa'nın dünyanın egemeni olarak tahta çıkışıyla doruğuna ulaşacaktır (Mezmur 2:6; Vahiy 19:15-16). Asıl müjdeci İsa Mesih'tir (Luka 4:18; İbraniler 2:3).

Köy köy, kent kent dolaşan,
çetin yollara tırmanan,
yayla, ovayı gezen,
bozkır, dağları geçen,
ayakları nasırlı, çatlak, tozlu, bitkin
ne güzeldir Müjdeci'nin.

Çarmıha doğru yol alan,
tahtaya çakılmış kan damlayan,
gökle yer arasında mihlanmış olan,
parçalanmış eti sancıdan yanan,
ayakları -- şefkat simgesi --
ne güzeldir Müjdeci'nin.

(N.B.)

Allahın krallık ediyor: «Esenlik sözünü duyuran, iyilik müjdesini getiren ve kurtuluşu ilan eden» Müjdeci, Tanrı'nın krallık ettiğini bildirir (9:6; Mezmur 146:10). Tanrı'nın günahlı dünyayı yenmesi ve kutsal egemenliğini kurması, dünya tarihi boyunca Müjde'nin en yüce noktasıdır.

52:8 bekçiler: Bekçiler kimlerdi? Kimilerine göre sözü geçen bekçiler peygamberlerdir, bazılarına göre de İsrail'in kurtuluşunu bekleyen kişiler ya da İsrail'in yararını sağlayan meleklerdir. Kutsal

Yazı'ya göre bekçiler, Yerusalem'in tanrısal merkez olarak pekiştirilmesi için dua edenlerdir (62:6,7). Bu duacılar, dualarının yanıtını ilk duyanlar olup sevinçle coşacaklar (Habakkuk 2:1).

birlikte terennüm ediyorlar: Bekçilerin hep birlikte Tanrı'yı yücelttikleri kent, yaşamak için ne değerli bir ortamdır!

göz göze: Musa'ya (Sayılar 12:7,8) ve sınırlı sayıda başka Tanrı adamlarına O'nunla yakından görüşmek için hak tanındı. Ne var ki, dünyanın sonunda tüm sonsuz yaşamlılara bu hak tanınacaktır (1. Korintliler 13:12; Vahiy 22:4). İsa Mesih bu dünyada yaşadığı sürece O'nu görenler de bu ayrıcalıktan pay aldı (Luka 2:30; Yuhanna 1:14; 1. Yuhanna 1:1).

52:9 Yerusalem harabeleri: (64:10,11; 2. Krallar 25:9; 2. Tarihler 36:19)

Yerusalem harabeleri, terennüme koyulun: Tanrı'yı yüceltmek için kentin yeniden bina edilmesi gerekmiyordu. Daha yıkıntılar dururken, onların arasından Tanrı'ya övgüler yükselmeliydi. Mesih inanlısı Tanrı'ya borçlu olduğu övgüyü esirgiyor mu? Sıkıntıda daha sık yakarmaz mı? Bu ayet değerli bir gerçeği öğretir: Mesih inanlısının kişisel durumu ne olursa olsun Tanrı övgüye layıktır. Kişisel durumu çok kötü olabilir, ama bu Tanrı onun için hiçbir girişimde bulunmuyor demek değildir. İnanlıyı en «azından» kurtulmalıkla kurtardı. Başka hiçbir şey yapmamış gibi gelse de, İsa Mesih günahlıyı Kendisiyle barıştırmak için Kendi kanını akıttı. O'na sığınanları hiçbir zaman bırakmayacağına, onlara sürekli yardım edeceğine ilişkin vaat verdi (İbraniler 13:5,6). İnsanlara gösterdiği kayra az değildir. Bu nedenle kişi, yıkıntılar arasından bile seve seve Tanrı'yı yüceltmelidir. Bu ilkeyi anlayan ve uygulayan mutluluk ve esenlik bulur!

52:10 Rab bütün milletlerin gözü önünde mukaddes kolunu sıvadı: Tanrı'nın seçtikleri, dünyanın sahnesinde bulunur. Sahnedeki olayları izleyenler, Tanrı'nın insanlar için duyduğu sevgi, tasarıları, girişimleri ve yöntemlerine tanık olabilir (Matta 5:14-16).

dünya ... Allahımızın kurtuluşunu gördü: (66:18,19). İsa Mesih'in ilk gelişinde bu peygamberlik yalnızca bir bölümüyle tamamlanmıştı (Luka 3:6). Mesih inanlısı bu peygamberliği bütünüyle tamamlayacak olan Mesih'in ikinci gelişini bekler (Luka 2:38; 12:35-40; 1. Selanikliler 1:10).

52:11 çekilin: Uzun yıllardır Babil'de oturanların bazıları, oranın yaşamına iyice alışmışlardı. Ne var ki, edindikleri zenginlik ve konum Tanrı'nın onlara ayırdığı mirasa sahip çıkmalarını engellememeliydi. (Dünyanın sonunda ticari alanda başarılı olacak kente sığınanlar da, kavuştukları rahatı bırakmaya razı olmayacaklar.) Ne yazık ki, Tanrı İsraililer'e, «Çekilin, çekilin; oradan çıkın; murdara dokunmayın; temizlenin» diyerek seslenmek durumunda kaldı (48:20). Tanrı halkı, kendini kötülükten koruması gerektiğini bilmez mi (2. Korintliler 6:14-18; Vahiy 18:4)? Yetmiş yıllık sürgün dönemi bittiği zaman Babil, Tanrı halkına yaraşan bir yer değildi. Bu nedenle Tanrı, Babil'den çıkıp Yerusalem'e dönmeleri için halkını uyardı (Ezra 1:5). Mesih inanlısı da, Babil niteliğinde olan yerlerden ayağını çeksın! Oyalanmak söz dinlemezliktir. Kutsallık iğrenç olandan ayrılmaktır.

oradan çıkın: «Oradan çıkın» buyruğuyla yeni yaşam yolculuğu başlar.

1. Yeni yaşam yolculuğu gınahtan 180 derece dönüp kutsallık yoluna koyulmakla başlar («Oradan çıkın!»).
2. Bu yolculuğa uzun uzun hesap yaptıktan sonra başlanmalıdır.

İsa Mesih, öğrencilerini ve başkalarını belirli konuları hesaplamadıkları için azarladı (Matta 8:18-22; Luka 14:28-33).

3. Bu yolculukta kutsallık, Tanrı bağılsının gündelik yaşamını betimler («Murdara dokunmayın ... temizlenin!»). Kutsallık Tanrı'nın özneliğidir (Efesliler 5:26,27; İbraniler 12:14; 1. Petrus 1:16; 1. Yuhanna 3:3).
4. Bu yolda Tanrı Sözü'ne uymakla düzen sağlanır (Koloseliler 3:5-4:5).
Mesih inanlısı, Tanrı'nın buyruklarını gecikmeden yerine getirmelidir. Öte yandan, belirli durumlar için Tanrı'nın istemini bilmeden kargaşaya yol açacak biçimde acelecilik etmemelidir (Sayılar 9:17-23).

murda dokunmayın: İsraililer Babil'den hiçbir ilah, muska, büyü, v.b.yi kesinlikle getirmemeliydiler (47:9'la ilgili nota bakın). Yeni Antlaşma'da Babil dünyayı simgeler (Vahiy 18:2-5). Pavlus, Yeşaya'dan bu ayeti aktararak Mesih inanlılarının da dünyadaki kötülükten ayrılmaları gerektiğini vurguladı (2. Korintliler 6:17,18).

Rabbin takımları: Nebukadnetsar, tapınağın eşyasını Babil'e götürmüştü (2. Krallar 25:13-16; 2. Tarihler 36:18; Daniel 1:2). Daha sonra Koreş bunları sürgünden dönenlerle birlikte Yerusaleml'e geri gönderdi (Ezra 1:7-11; 5:14; 8:25-34) Bu takımları taşımak, Levililer'in göreviydi (Sayılar 1:50; 4:15; 1. Krallar 8:4).

temizlenin: Halk bu ilkeyi anlamadıysa bile Tanrı'nın hizmetinde çalışanlar, kutsal olmayan şeylerle ilişkilerini kesmeleri gerektiğini anlamışlardı (2. Tarihler 29:34) Tanrı'nın önünde günahattan lekelenmemiş olarak görünmeliydiler (Levililer 8:2-35; 9:1-24; 10:9,10; 21:5,6,10-13). Hizmetlerine başlamadan önce Levililer'le kahinlerin günahattan arındırılmaları gerektiği gibi (Sayılar 8:6-15,20-22; İbraniler 5:1,3) Tanrı'ya hizmet etmeye (1. Petrus 2:9; Vahiy 1:6) çağrılan Mesih inanlıları da her an günahattan arındırılmış olmalıdırlar. Bu koşul şimdiki çağda oldukça kolaydır çünkü Tanrı, günahlarını itiraf edeni bağışlar, onu her suçtan temizler (1. Yuhanna 1:9). Dünyasal bozukluktan saklanmaya (Yakup 1:27; 1. Selanikliler 5:22) çağrılan Mesih inanlıları, «temizlenin» buyruğunu Tanrı'dan duymak zorunda kalırsa bu, onlar için ne büyük utanç olur!

52:12 acele ile çıkmayacaksınız: İsraililer Mısır'dan aceleyle kaçtılar. Babil'den böyle kaçmayacaklardı. Kovalanmayacaklardı (Çıkış 12:33,39). Düşman onların peşine düşmeyecekti.

Rab önünüzden gidecek: İsraililer'in Mısır'dan çıktığı zaman Tanrı görünür biçimde önlerinden gitti. Onları sürgünden çıkardığı zaman görünmeyişine karşın, Tanrı aynı güvenilirlikle İsraililer'in önünden yürüyecekti (Çıkış 13:21; Mika 2:13).

Allah size dümdar olacak: İsrail Mısır'dan çıktığı zaman Tanrı bazen önlerinden, bazen arkalarından yürüyordu (Çıkış 14:19). İsrail her an O'nun sağladığı güvenliğin içindeydi. Ne yazık ki, çoğu kez sanki Tanrı onları korumuyormuş gibi halk korku ve imansızlığa kapıldı (Çıkış 14:10-12).

52:13 Mesih'in yüceliğini ve ezilmişliğini anlatan 53. bölüm bu ayetle başlayabilirdi. Ya da 52:13-15 ayetleri, 53. bölümün üç ana konusunu içeren önsözü olarak görülebilir.

1. Mesih'in yüceleceği (52:13)
2. Yüceltilmeden önce Mesih'in alçaltılması (52:14)
3. Mesih'in hem yücelmesinden hem de alçaltılmasından kaynaklanan kutsamalar (52:15)

Mesih'le ilgili ayrıntılar o denli incedir ki, bu bildiri bir rastlantı olamaz. Yeşaya'nın düşlerinin bir eseri de değildir. Herhangi bir hileci de, yaşamında yer alacak olayları bu peygamberliğe

uyduramazdı. Bu parça, gerçekleşmesinden 800 yıl önce Mesih'in günahlılar için öleceğini açıkça tanımlar.

işte: «İşte» sözcüğü, «Mesih'in Eski Antlaşma'da en belirgin biçimde açıklanmasını kaçırmayın!» diye seslenir gibidir. Mesih'in beden alıp aramızda yaşayacağına ilişkin peygamberlik (7:14), İsrail'in Asur tarafından rahatsız edilmeyeceğine ilişkin bir güvenceydi. Bunun gibi Mesih'in ölümünü ve yüceltilmesini bildiren peygamberlik (52:13-53:12), sürgünlerin Babil'den döneceklerine ilişkin bir güvenceydi. Hatta Tanrı'nın Uşağı İsrail'in sürgünden özgür kılınarak yüceltilişi, Yeşaya'ya, Tanrı Uşağı İsa Mesih'in daha görkemli bir biçimde yüceltileceğini ve O'nun aracılığıyla İsrail'in de yüceltileceğini (42:1-7; 49:1-12) düşündürdü.

kulum: Kimileri bu bölümün Mesih'i değil, başka bir kişiyi imlediğine inandırmak ister. Ne var ki, Rabbin Uşağı'nın (42:1) Mesih olduğunu Filipus kanıtladı (Haberciler'in İşleri 8:34,35).

akıllıca: (11:2; Koloseliler 2:3). İsa Mesih bilgece davranarak, Yasa'nın üstünde olduğu halde, Yasa'nın koşullarını uyguladı. Bilgece davranarak, öğrencilerini cahil, güçsüz insanlar arasından seçti. Böylece uluslara müjdeyi iletirken doğal niteliklerini kullandıklarını kimse söyleyemez. İsa Mesih bilgece davranarak, kral olmayı reddetti. Böylece O'nun kendisi için yücelik düşkünü olduğunu kimse iddia edemez. Bilgece davranarak, yönetime her noktada boyun eğdi (Matta 17:25-27; 22:17-21; Luka 22:54,63-71; 23:1-26,32-33; Filipililer 2:8). Böylece hiçbir devrimci, hiçbir anarşist O'nun hareketlerinden kendine pay çıkaramaz. Hem eski hem de şimdiki çağlarda Yahudi olanın ve olmayanın, barbarın ve uygarın, soylunun ve kölenin tüm gereksinimlerini karşılayan öğretisi, İsa Mesih'in bilgeliliğine tanıklıktır.

akıllıca davranacak: «Rabbin istemi O'nun elinde ileri gidecek» (53:10; Yeremya 23:5). Tanrı'nın buyruklarına bağlı kalmak en üstün akıllıca tavidir, başarı sağlayan tek yoldur (Yeşu 1:8). Mesih, Tanrı'nın istemini eksiksizce tamamladı (Yuhanna 5:19,30; Galatyalılar 1:4). O hem günahlıları kendi kanını dökerek Tanrı'yla barıştırdı hem de Tanrı'nın tasarısının her ayrıntısıyla uyumlu bir yaşam sürdü (Yuhanna 5:30; 6:38; 8:29). Hiçbir peygamber ne denli istekli olursa olsun bunu yapamazdı. Onun için «Tanrı O'na her addan üstün olan adı bağışladı», her şeyi ayakları altına bağımlı kıldı (Markos 16:19; Efesliler 1:20-22; Filipililer 2:9,[6-11]; 1. Petrus 3:22).

yükselmiş, çok yüce: (6:1; 53:10-12; 57:15)

52:13-15 ayetleri kuşkusuz Mesih'i anlatır. Mesih, insanların kendi çabalarıyla kavuşamadıkları günahattan bağışlanmayı ve sonsuz yaşamı onlara sağlamak için geldi. Bununla birlikte yaşantısı, doğruluk ve esenlikle dolu yaşam için temel örnekti. Mesih inanlısı kendi ruhsal yaşamı ve özyapısının gelişmesi için Efendisi'nin yaşamından öğrendiği ilkeleri uygulamalıdır.

1. En Yüce Olan, «Uşak» unvanını taşır (52:13).
 - a. Uşak gönderilir. Mesih Kendisinin Tanrı Baba tarafından gönderilmiş olduğunu bildiriyordu (Yuhanna 3:17,34; 4:34; 5:23,24,30,36,37,38; 6:29,38,39,44,57; 7:16,18,28,29,33; 8:16,18,26,29,42; 9:4; 10:36; 11:42; 12:44,45,49; 13:20; 14:24; 15:21; 16:5; 17:3,18,21,23,25; 20:21; Haberciler'in İşleri 3:26; Galatyalılar 4:4; 1. Yuhanna 4:9,10,14).
 - b. Uşak hizmet eder (Luka 22:27).
2. En Yüce Olan ezildi (52:14; 53:3-6; 2. Timoteos 2:3).
3. En Yüce Olan ezildikten sonra yüceltildi (Haberciler'in İşleri 2:34; 5:31; 7:55,56; Romalılar 8:34; Efesliler 1:20; Koloseliler 3:1; İbraniler 1:3; 8:1; 10:12; 12:2; 1. Petrus 3:22).

52:14 çoğu Sana şaştilar: Kurtarıcı perişan bir duruma getirilmişti. «Görünüşü insaninkinden o denli bozulmuştu». Biçimsizleştirilenin cisimleşmesiydi (Mezmur 22:6). Tanrı'nın İsa'ya hazırladığı beden (İbraniler 10:5) ne denli eksiksiz olduğunu düşünülürse, onun zedelenmesi de o denli acıklı oldu.

52:15 böylece çok milletleri şaşirtacak: Kimi metinlerde «şaşırtacak» yerinde «serpecek» sözü geçer. Eski Antlaşma'da üzerine kan serpilmiş kişi ya da nesne, törensel olarak temizlenirdi (Çıkış 29:16,20,21; Levililer 1:5,11; 3:2,8,13; 4:6,17; 5:9; 7:2; 14:7,51,52; 16:14,15,19; 17:6; Sayılar 8:7; 18:17; 19:4,18,19; Hezekiel 43:18). 52:14'te konu, İsa Mesih'in günahlılar için ezilişidir. Nasıl ezildi? Tüm dünyanın günahının bedelini ödemek için kanını dökerek ezildi. Kişinin Mesih'i Kurtarıcısı olarak kabul edince günahından bağışlanması, Eski Antlaşma'daki kan serpme töreninde simgelenir. Bu bağlantı incelenince, «serpmek» sözcüğünün kullanılması derin bir anlam taşır.

krallar O'na ağızlarını kapıyacaklar: Krallar neden Kurtarıcı'ya ağızlarını kapayacaklar?

1. Kendilerine anlatılmamış olanı görecekler: (49:7,23; Mika 7:16)
2. İşitmediklerini anlayacaklar: (Romalılar 15:20,21; 16:25,26)

Gözle gördüğüm kanıt beni
Tanrı'nın gizlerine kör etti.
Çarpıcılığı dünyanın, çekiciliği
Tanrı'yı yalancı etti.

Görünene inandım
İşıldayana, kandırana kapıldım.
Gönüllü kurbanıydım aptallığımın
Sancı duymadan yandım.

Karardı gözüm bilgimle!
Nasıl övündüm bilgeliğimle!
Gözlerim kör olsaydı görünene,
Görür olsaydı görünmeyene!

(NB 151.93)